

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 07 0 K 013934 24 Kž 3
Sarajevo, 21.10.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Ismete Mujanović kao predsjednice vijeća, Sonje Radošević i dr. sc. Mirze Hukeljića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Mevlide Šete, u krivičnom predmetu osuđenog J.V., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Ubistvo iz člana 171. ranije važećeg Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi punomoćnika osuđenog J.V., izjavljenoj protiv presude Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 24 Kv 14 od 06.08.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.10.2024. godine, u prisustvu federalne tužiteljice Anike Kešelji, osuđenog J.V. i njegovog punomoćnika advokata Rusmira F. Karkina iz Sarajeva, donio je

PRESUDU

Žalba punomoćnika osuđenog J.V. odbija se kao neosnovana i presuda Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 24 Kv 14 od 06.08.2024. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 24 Kv 14 od 06.08.2024. godine, na osnovu člana 340a. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), preinačene su bez ponavljanja krivičnog postupka pravosnažana presuda Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 17 K od 21.06.2018. godine (pravosnažna sa danom 24.03.2021. godine), kojom je J.V. osuđen zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslave (u daljem tekstu: preuzeti KZ SFRJ) na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, u koju kaznu mu je temeljem člana 50. preuzetog KZ SFRJ uračunato vrijeme provedeno lišenja slobode i pritvoru počev od 31.08.2016. godine do 06.01.2017. godine, i presuda Kantonalnog suda u Zenici broj K.183/97 od 05.03.1999. godine, koja je preinačena presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj Kž-442/99-1 od 10.10.2000. godine, kojom je zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 171. ranije važećeg Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ranije važeći KZ FBiH), osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, u koju kaznu mu je po članu 48. ranije važećeg KZ FBiH uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 11.08.1992. godine do 05.11.1992. godine, pa nakon što su mu po naprijed navedenim presudama izrečene kazne zatvora uzete kao utvrđene, osuđeni J.V. je, uz primjenu odredaba članova 48. i 49. preuzetog KZ SFRJ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, u koju kaznu mu je uračunata izdržana kazna zatvora u

trajanju od 5 (pet) godina po presudi Kantonalnog suda u Zenici broj K.183/97 od 05.03.1999. godine (preinačena presudom Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj Kž-442/99-1 od 10.10.2000. godine), te dio izdržane kazne i vrijeme provedeno u pritvoru po presudi Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 17 K od 21.06.2018. godine. U ostalom dijelu navedene presude su ostale neizmijenjene.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio punomoćnik osuđenog J.V., advokat Rusmir F. Karkin iz Sarajeva (u daljem tekstu: punomoćnik osuđenog), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i odluke o kazni, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe pobijana presuda preinači i osuđenom izrekne „blaža kazna“. U žalbi je predložio i da, u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, o sjednici vijeća budu obavješteni on i osuđeni J.V..

Federalna tužiteljica je podneskom broj T07 0 KTRZZ 0022230 24 4 od 19.09.2024. godine, predložila da se žalba izjavljena protiv presude Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 24 Kv 14 od 06.08.2024. godine, odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća ovog suda, koja je održana u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, punomoćnik osuđenog je ostao kod osnova, navoda i prijedloga iz podnesene žalbe, dok se osuđeni J.V. u cijelosti pridružio navodima svog punomoćnika. Na istoj sjednici, federalna tužiteljica je ostala kod navoda i prijedloga iz podneska od 06.08.2024. godine.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda punomoćnika osuđenog i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. ZKP FBiH, nakon čega je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Punomoćnik osuđenog smatra da iz izreke pobijane presude nije vidljivo vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru u toku trajanja „oba postupka“ te da se iz izreke pobijane presude ne može zaključiti u kojem obimu je uračunato vrijeme izdržane kazne za krivično djelo Ubistvo iz člana 171. ranije važećeg KZ FBiH, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, odnosno da iz izreke pobijane presude nije vidljivo koje sve vrijeme je uračunato u sada izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora, zbog čega se „vrlo teško može izračunati koliko vremena je osuđeni do sada izdržao, odnosno koliko vremena je ostalo da izdrži“. Iz navedenih razloga, punomoćnik osuđenog je stava da je izreka pobijane presude nerazumljiva i da je navedeno imalo za posljedicu učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Međutim, iz izreke pobijane presude jasno proizilazi da je osuđenom u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina uračunuta u cijelosti izdržana kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) godina na koju je bio osuđen zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 171. ranije važećeg KZ FBiH, pa kako je u istu kaznu uračunato i vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru, to je suprotna žalbena tvrdnja punomoćnika osuđenog neprihvatljiva. Također, iz izreke pobijane presude proizilazi da je osuđenom u jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina, uračunato vrijeme koje je osuđeni proveo na izdržavanju kazne zatvora po presudi Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 17 K od 21.06.2018. godine (pravosnažna sa danom 24.03.2021. godine), kojom je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 13 (trinaest) godina, kao i vrijeme koje je u tom predmetu proveo u pritvoru od 31.08.2016. godine do 06.01.2017. godine. Stoga, kako je iz

izreke pobijane presude vidljivo koje sve vrijeme je uračunato u sada izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora, to se neosnovanim ukazuju žalbeni navodi punomoćnika osuđenog da je izreka pobijane presude nerazumljiva i da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Okolnost da iz izreke pobijane presude nije vidljivo koliko još vremena osuđeni treba da izdržava jedinstvenu kaznu zatvora, ne čini izreku pobijane presude nerazumljivom i nema za posljedicu naprijed učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka kako to punomoćnik osuđenog smatra, jer se radi o podacima koje vodi matična služba ustanove u kojoj se izdržava kazna zatvora.

Nadalje, pobijajući prvostepenu presudu punomoćnik osuđenog u žalbi ističe da je pri donošenju iste prvostepeni sud propustio cijeliti da je osuđeni u vrijeme počinjena predmetnih krivičnih djela imao 20, odnosno 21 godinu života, da od tada nikada nije osuđivan, da je primjeren osuđenik jer kaznu zatvora izdržava u „A“ paviljonu, da je kao pripadnik Armije BiH ranjavan za vrijeme agresije na BiH, da je u međuvremenu zasnovao bračnu zajednicu, da se zbog počinjenih krivičnih djela za koja je osuđen iskreno kaje, kao i veliki doprinos oštećenog prilikom počinjenja krivičnog djela za koje je oglašen krivim presudom Kantonalnog suda u Zenici. Sve navedene okolnosti po mišljenju punomoćnika osuđenog, predstavljaju osobito olakšavajuće okolnosti koje opravdavaju ublažavanje kazne.

Ovi žalbeni navodi punomoćnika osuđenog nisu osnovani.

Prije svega, okolnosti da je osuđeni u međuvremenu zasnovao bračnu zajednicu, da se iskreno kaje zbog počinjenih krivičnih djela, kao i doprinos oštećenog kada je u pitanju krivično djelo ubistva, cijeljene su kao olakšavajuće okolnosti pri donošenju ranijih presuda koje su predmet nepravog ponavljanja krivičnog postupka, kojima je sud dao adekvatan značaj. Okolnosti koje se odnose na dobro vladanje osuđenog za vrijeme izdržavanja kazne zatvora ne mogu biti cijeljene kao olakšavajuće okolnosti pri izricanju jedinstvene kazne u postupku nepravog ponavljanja krivičnog postupka, jer za odmjeravanje jedinstvene kazne pri nepravom ponavljanju krivičnog postupka od značaja su okolnosti koje su cijeljene pri donošenju presuda koje su predmet nepravog ponavljanja krivičnog postupka.

Nadalje, iz obrazloženja pobijane presude slijedi da je prvostepeni sud prilikom odmjeravanja jedinstvene kazne zatvora pri nepravom ponavljanju krivičnog postupka imao u vidu utvrđene otežavajuće okolnosti u presudi Županijskog/Kantonalnog suda u Mostaru broj 07 0 K 013934 17 K od 21.06.2018. godine - da je izvršenje djela opisanih u tačkama 1. i 2. izreke presude osuđeni počinio sa više alternativnih radnji inkriminiranih krivičnim djelom, da je izvršenjem djela došlo do povrede života i tjelesnog integriteta kao osnovnih zaštićenih vrijednosti civilnih osoba, da je osuđeni radnje izvršenja usmjerio na tri obespravljena civila, a dva oštećena usmrtio kada su isti bio potpuno nemoćni, ranjeni i pretučeni, što po nalaženju prvostepenog suda govori u prilog bešćutnosti počinjenih radnji, te upornosti istog kao počinitelja da ih izvrši. Pored toga, prvostepeni sud je imao u vidu i činjenicu da je osuđeni ranije osuđivan presudom Kantonalnog suda u Zenici broj K.183/97 od 05.03.1999. godine zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 171. ranije važećeg KZ FBiH, te da navedena pravomoćna presuda zbog krvnog delikta (srodnost krivičnih djela) govori o pobudama i negativnim motivima kojima se osuđeni vodio u činjenju djela kojima se dira u najviše društvene vrijednosti. Cijeneći sve navedeno prvostepeni sud je zaključio da iz obje navedene presude proizilazi zaključak da je osuđeni povratnik u činjenju krivičnih djela kojima se vrši

povreda najvećih društvenih vrijednosti - život ljudi, te ocijenio da je izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina primjerena navedenim utvrđenim okolnostima koje su uzete kao značajne za odmjeravanje kazne u ranijim presudama, te da su navedene okolnosti koje karakteriziraju osuđenog u dovoljnoj mjeri došle do izražaja u odmjerenoj jedinstvenoj kazni zatvora.

Niti jednu od naprijed utvrđenih otežavajućih okolnosti punomoćnik osuđenog žalbom ne osporava. Njihov značaj ne može biti umanjen ukazivanjem u žalbi da pri donošenju pobijane presude prvostepeni sud nije cijenio da je optuženi u vrijeme počinjenja predmetnih krivičnih djela imao navršenih 20, odnosno 21 godinu života kao i da je osuđeni za vrijeme rata više puta ranjavan, obzirom da su za odmjeravanje jedinstvene kazne pri nepravom ponavljanju krivičnog postupka od značaja okolnosti koje su cijenjane pri donošenju presuda koje su predmet nepravog ponavljanja krivičnog postupka.

Pošto ne stoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbom, ovaj sud je na osnovu člana 328. ZKP FBiH donio presudu kojom je žalbu punomoćnika osuđenog J.V. odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničarka
Mevlida Šeta,s.r.

Predsjednica vijeća
Ismeta Mujanović,s.r.